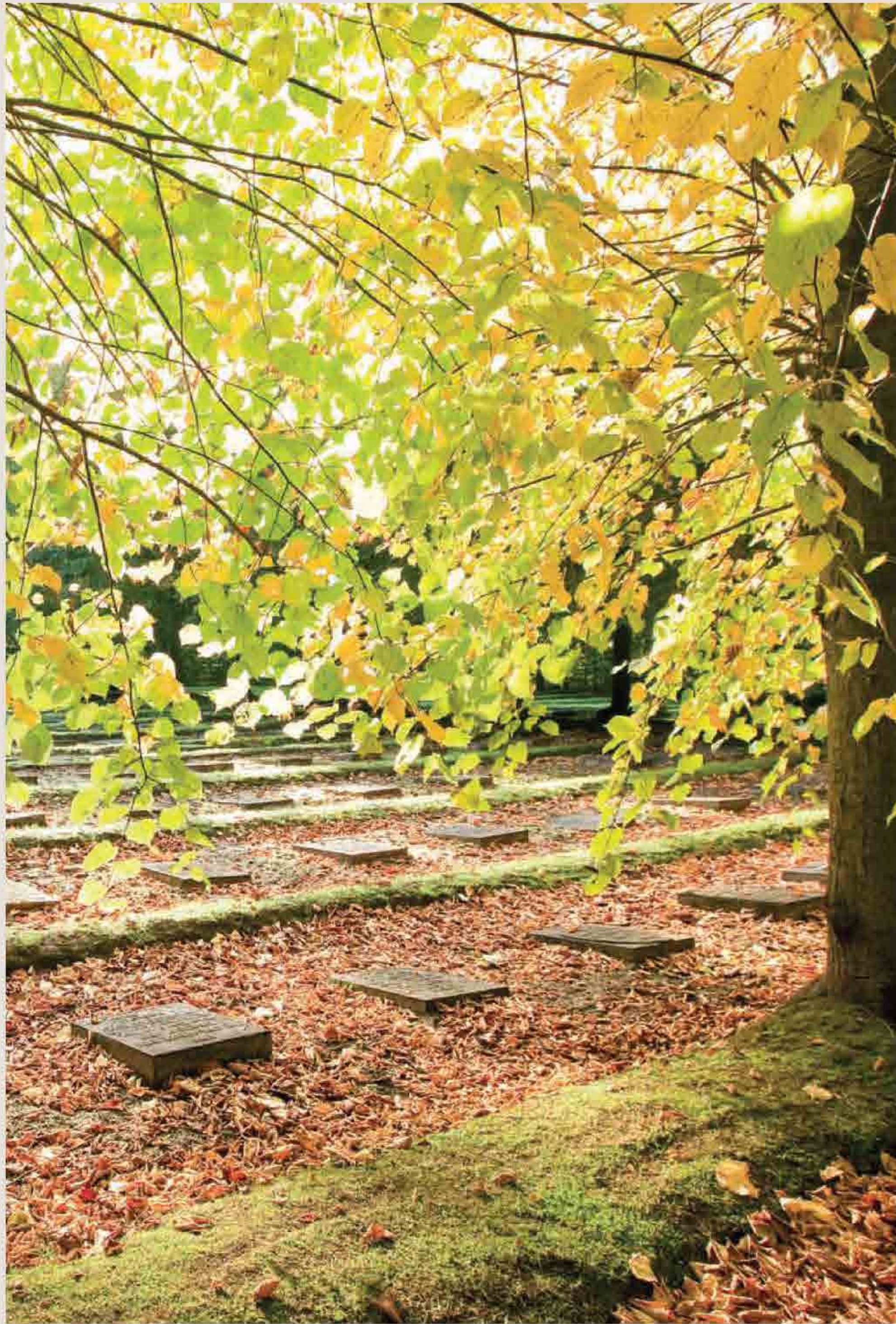
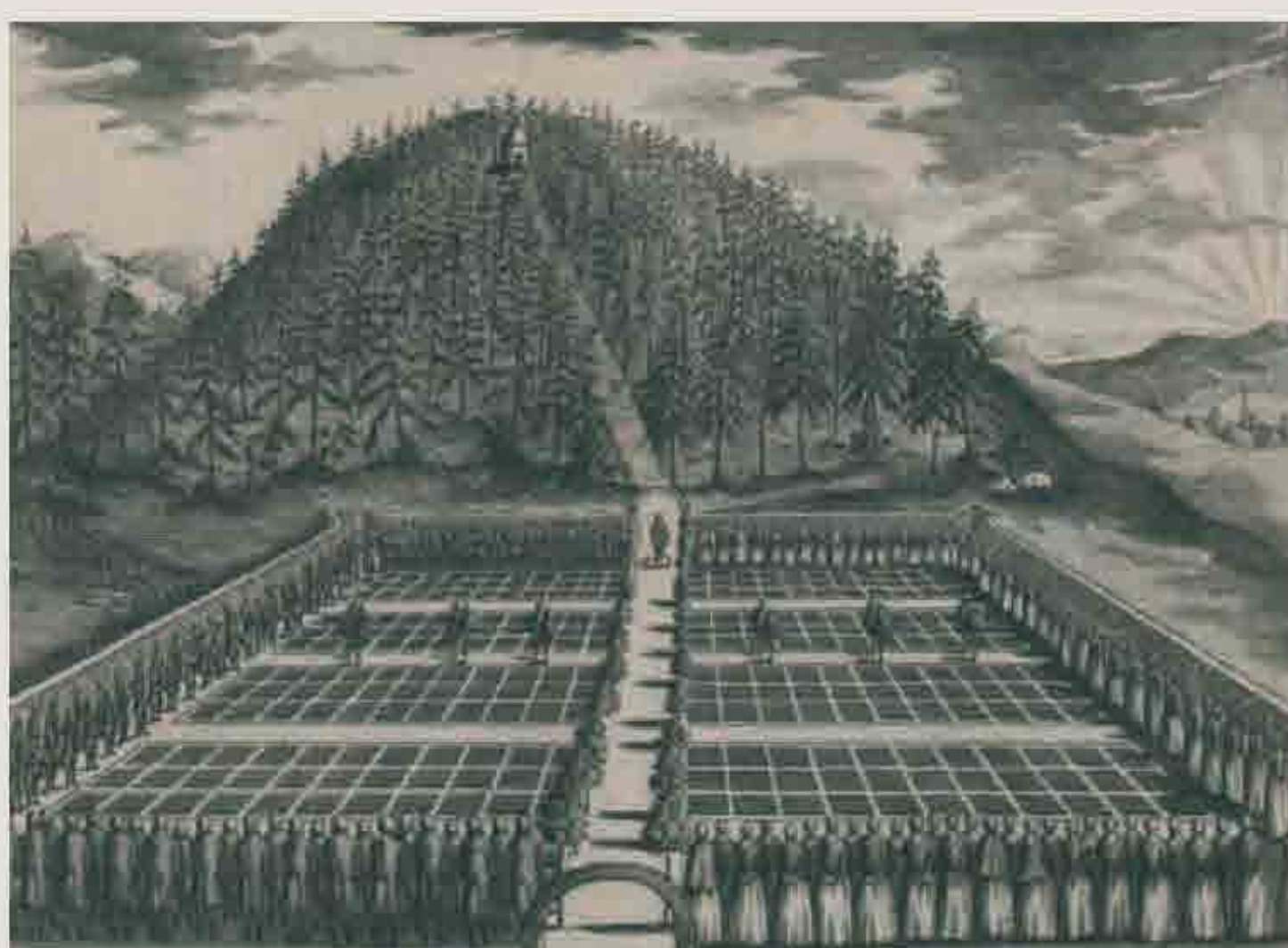
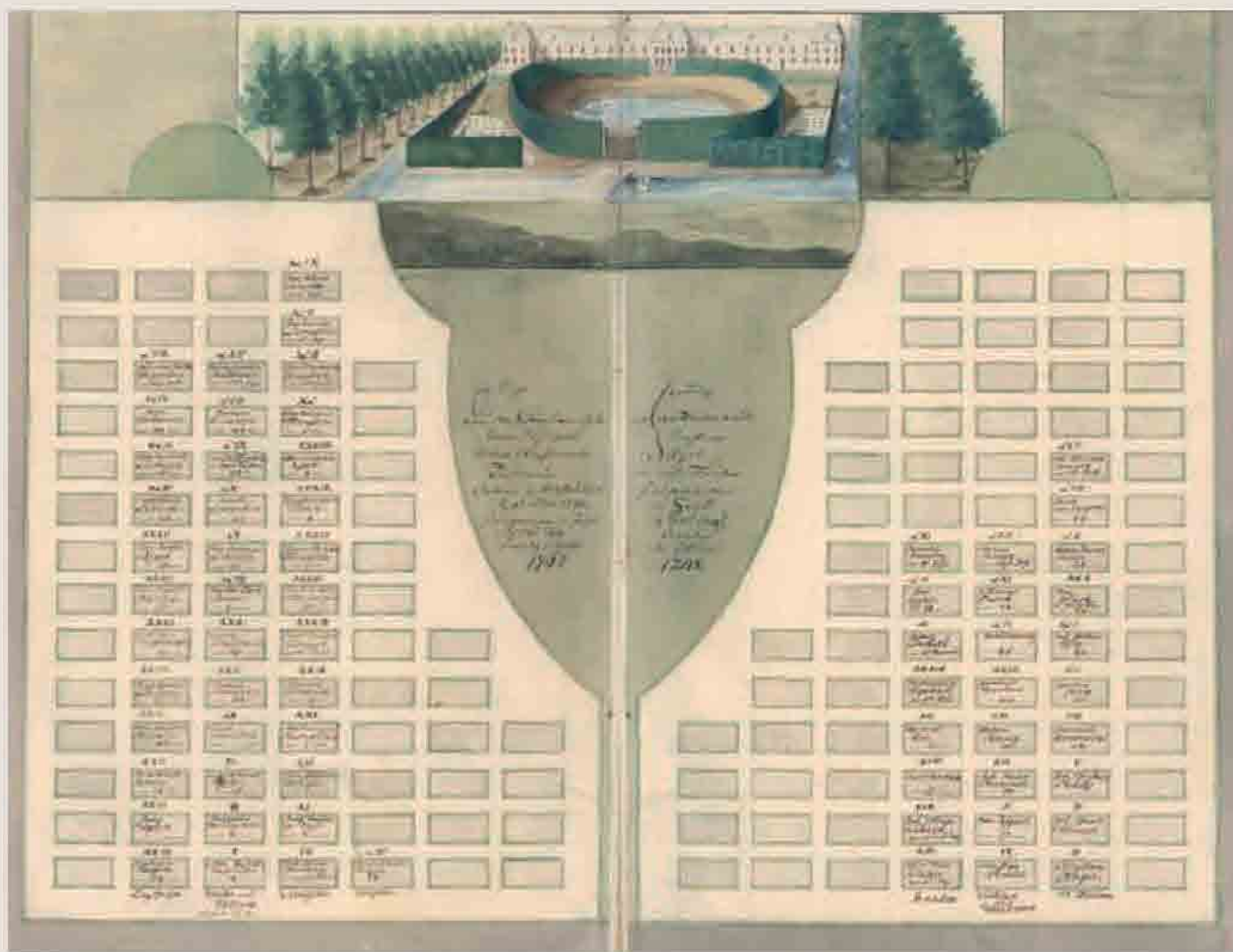

GODSAKKER

Op het kerkhof liggen Zeister hennhutters begraven zoals leden van de familie Schellinger, Beuning, Van Laer en Verbeek. Hier rusten ook enkele van de eerste hennhutters die uit Moravië waren gevlucht, zoals Zinzendorfs persoonlijke secretaris David Nitschmann (1705-1779) en bisschop Johann Nitschmann (1712-1772).

De godsakker in Zeist werd ingericht naar voorbeeld van die in Herrnhut. De graven in Zeist weerspiegelen het internationale karakter van de Broedergemeente. De ruim 1600 overledenen zijn uit meer dan 40 landen afkomstig. Tot na de Tweede Wereldoorlog zijn de opschriften overwegend in het Duits en daarna in het Nederlands. Maar er zijn ook opschriften in het Engels, het Frans, het Hindi en het Surinaams.

De hennhutters noemen hun begraafplaats 'Godsakker'. In de Bijbel staat over de opstanding van de doden: Wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt (1 Kor 15-44). In het voorjaar als de natuur ontluikt worden de overledenen op het kerkhof herdacht. Deze viering met het blazerskoor vindt sinds 1756 plaats bij zonsopgang op eerste paasdag. Sinds 2005 wordt er begraven op de nieuwe godsakker aan de andere kant van de Nassau-Odijklaan.

ÉÉN GEMEENTE

Op 22 januari 1747 sterft de vierjarige Anna Elisabeth Hasselmann. De hennhutter gemeente in Zeist bestaat dan pas een half jaar en een planmatig aangelegde begraafplaats is er nog niet. Haar laatste rustplaats wordt een plekje naast een vijver in de voortuin van het Slot. Later als de vijver is gedempt, wordt hier naar het voorbeeld van Herrnhut de begraafplaats ingericht. In de opvatting van de Broedergemeente vormen de levenden en de overledenen samen één gemeente van Christus. Daarom lijkt de indeling van de begraafplaats op die van de kerk. Zoals de broeders en zusters tot in de 20ste eeuw van elkaar gescheiden zitten in de kerk, zo liggen de broeders en zusters hier van elkaar gescheiden begraven.

Een hennhutter begrafenis begint altijd in de kerkzaal om half drie, het sterfuur van Jezus. Naast de overdenking van een Bijbeltekst wordt de levensloop van het overleden gemeentelid voorgelezen. Deze zelf opgestelde tekst getuigt van geloofservaringen van de overledene. Begeleid door muziek van het blazerskoor loopt de gemeente naar de begraafplaats. De grafstenen zijn gelijkvormig want voor God zijn alle mensen gelijk.

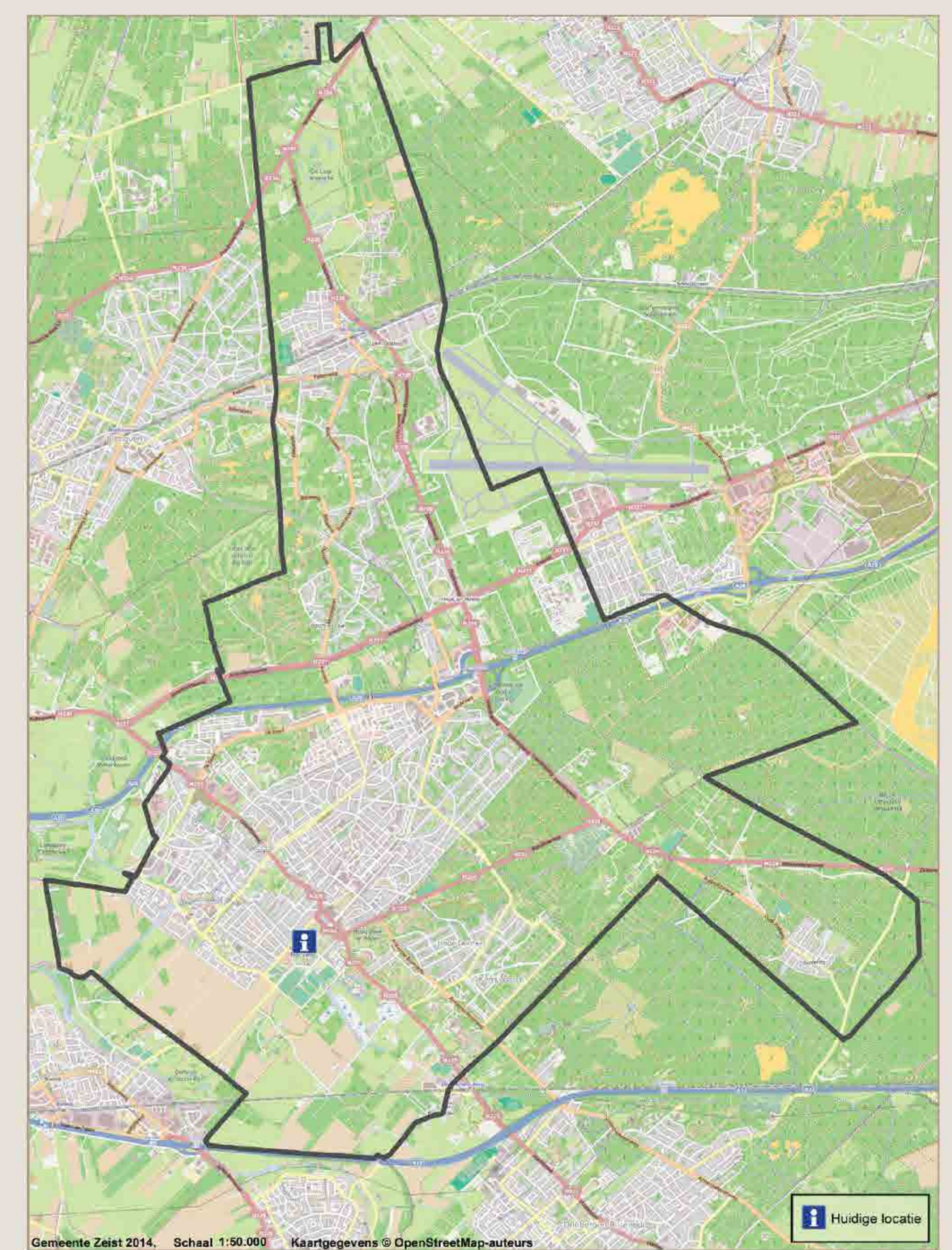
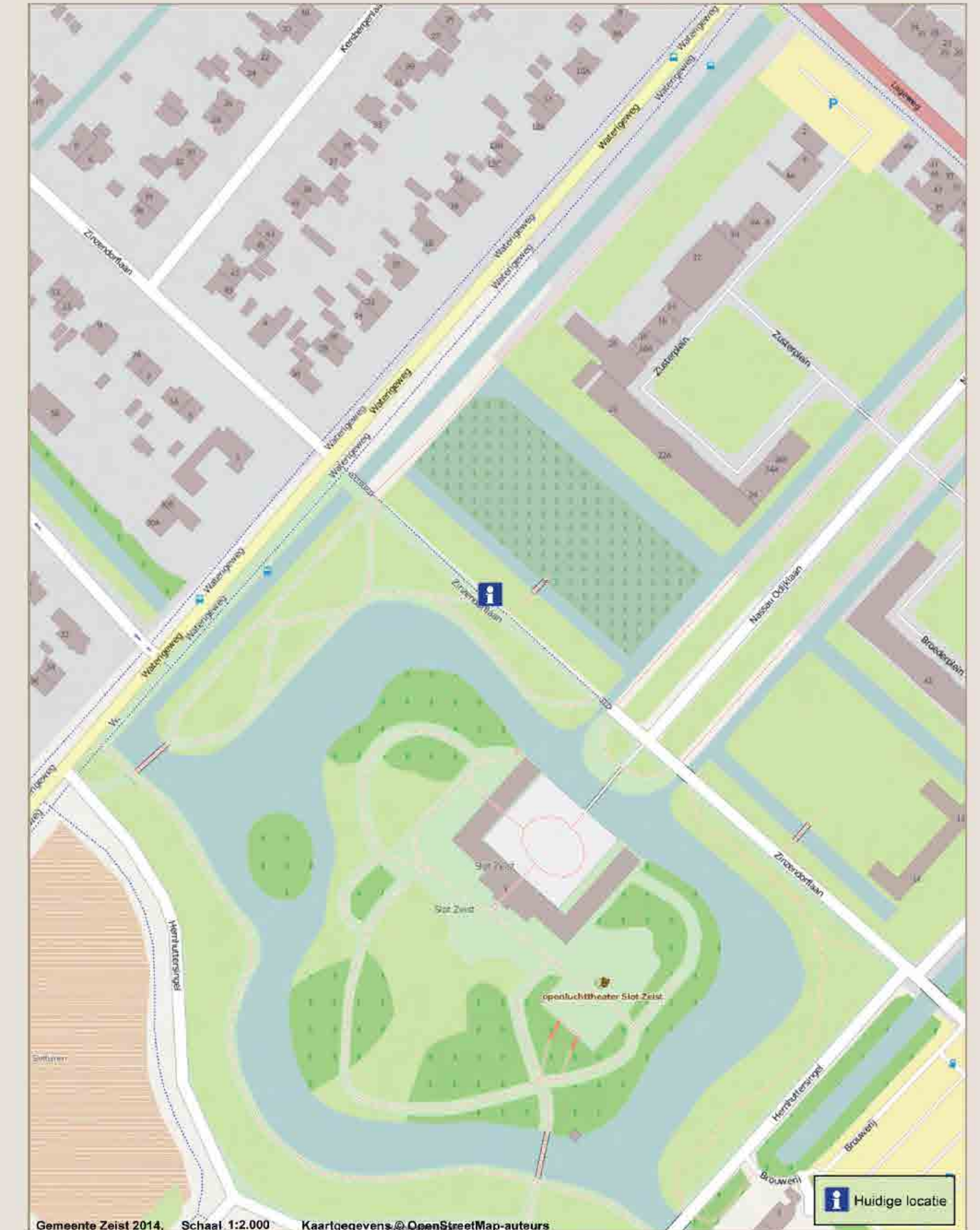

VAN HARTE WELKOM

Zeist, Den Dolder, Bosch en Duin, Huis ter Heide en Austerlitz vormen een prachtige gemeente. De naam Seijst werd al in het jaar 838 voor het eerst genoemd. Inmiddels heeft de gemeente Zeist een rijke geschiedenis en prachtige monumenten opgebouwd. De erfgoedpartners Zeist werken samen om het verhaal van Zeist onder de aandacht te brengen. Op www.geheugenvanzeist.nl, de website over de geschiedenis van Zeist vindt u foto's, kranten, prenten, verhalen, interviews, fiets- en wandelroutes en alle informatie over de activiteiten van de erfgoedpartners.

BORDEN MET CULTUURHISTORISCHE INFORMATIE

Dit informatiebord maakt deel uit van een serie borden bij cultuurhistorische interessante bezienswaardigheden in Zeist, Austerlitz, Bosch en Duin, Huis ter Heide en Den Dolder. De informatie op deze borden is namens de erfgoedpartners Zeist samengesteld door het Zeister Historisch Genootschap, Stichting het Gilde en de gemeente Zeist. Langs deze informatieborden zijn diverse fiets- en wandelroutes. Deze routes kunt u downloaden via de website www.geheugenvanzeist.nl

*Dit is haar graf, onder de jonge linden
vergaan haar handen en haar zachte ogen.
Moet men geloven dat wie haar beminden
haar eens hervinden en herkennen mogen?*

De Zeister dichter Hendrik Marsman was gesteld op de moeder van zijn goede vriend Arthur Lehning. Hij wijdde dit gedicht aan haar. Ze ligt op de godsakker begraven.

